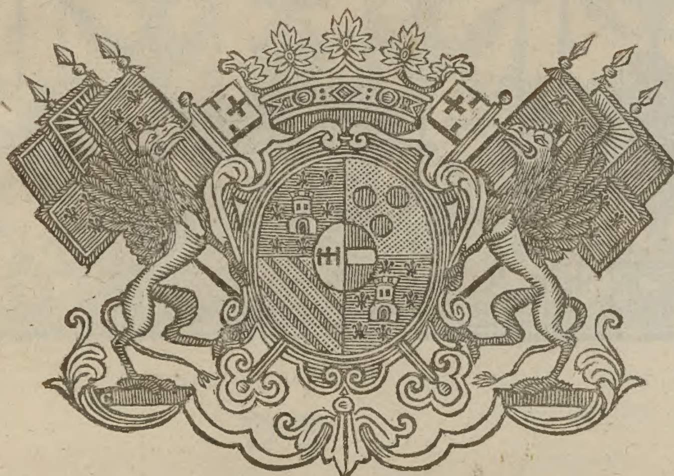
14

CELSISSIMO, POTENTISSIMO EXCELLENTISSIMOQUE

PRINCIPI GOTHOFRIDO-CAROLO-HENRICO

A TURRE ARVERNIÆ,

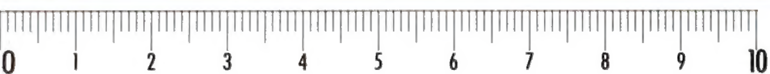
PRINCIPI TURENNIO,

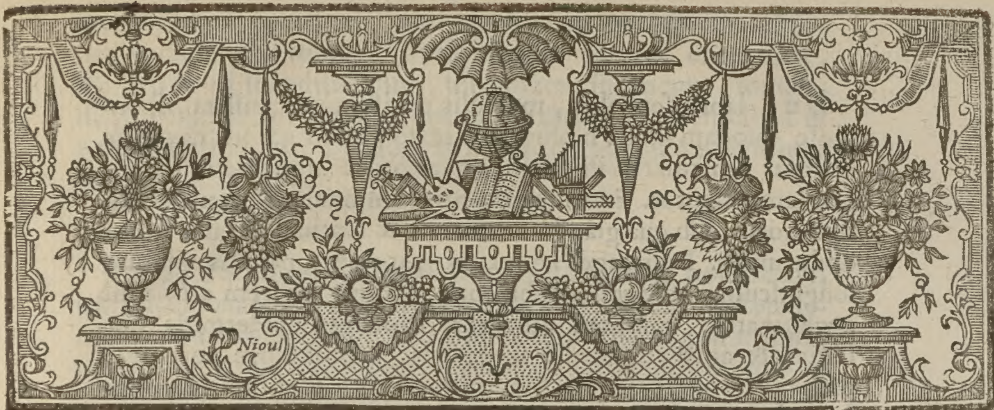
PRINCIPI HÆREDI BULLIONENSI,

MAGNOQUE FRANCIÆ CAMBELLANO

DESIGNATO, &c. &c.

()

DE

LABRO LEPORINO.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

I.

TOT malorum ſpeciebus, diſcruciamur miſeri mortales, ut nulla ſit vel minima pars noſtri, quæ peculiari quodam morbo laborare, non deprehendatur. Vultus ipſe, ſublimi ac eximiâ ſtructurâ conſpicuus, animæ theatrum, in quo ſupremi numinis ſigillum tam eleganter appoſitum ſtupentes miramur, vultus, inquam, nunc fœdâ vulnerum lue indecorè dilaceratus, nunc à pravâ conformatione inhoneſtè deturpatus, atræ malorum cohorti pateſcit obnoxius. Varios inter faciei morbos, annumeratur Labrum Leporinum, de quo poſt brevem labiorum expoſitionem, ſumus dicturi.

I I.

Duo labra ſeu labia, muſculis potiſſimùm conflata, ſpongioſo quodam atque molliuſculo texto, quod abſque concurſu actionis muſcularis intumeſcit quandòque atque detumeſcit, gaudere videntur. Extùs tegumentis communibus, intùs membranâ oris, ſub quâ glandulæ miliares & lenticulares ſitæ ſunt, obducuntur. Rubicundi labiorum margines, papillis villoſis, longiuſculis, admodùm ſubtilibus, ſibique invicem arctiſſimè agglutinatis, componi videntur. Prolabiis epidermide ſpoliatis, & aquâ aliquandiù maceratis, copioſiſſimæ nervorum propagines obſervantur; hinc mira eorum ſenſilitas. Superius labrum ſub ſepto naſi, inferius ad radices dentium inciſorum, peculiari freno intermedio ſeu ligamento gaudent, quod *frenulum* vocant.

Musculorum numerum varii variè exponunt auctores anatomici. Juxta *Heiſterum* quatuordecim ſunt labrorum muſculi, vario motui animique affectibus inſervientes. Labra conſtringit muſculus *orbicularis* dictus, cujus fibræ quaſi arciformes; abducunt duo riſorum paria, *zygomaticus* & *buccinator* ductu ſalivali Stenoniano perforatus; elevant labra vel *communes* duo *canini* dicti, vel *proprii*, *inciſorius* ſuperior & *inciſorius* inferior; deprimunt tandem duo *triangulares* & *quadratus*. Alii longè plures numerant. Horum-ce muſculorum originem ac finem, vivâ voce explanare conabimur.

Ad muſculos labrorum, meritò referuntur *pyramidales* naſi & *Platyſmamyoides*.

Labrorum arteriæ *coronariæ* dictæ, à carotidis externæ ramo originem mutuantur, venæ in jugularem externam ſeſe exonerant.

Nervos à maxillari ſuperiori præſertìm, à maxillari inferiori, ſicut à portione durâ nervi ſeptimi paris, provenire, in confeſſo eſt apud omnes.

Labra roſeo colore nitentia, non modò ad blandam oris venuſtatem, necnon ad vultus lepores ac elegantiam purpu-

reo ſplendore conferunt, non modò variâ muſculorum actione, varios animi motus, varios affectus nervosè exprimunt, ſed etiam ad manducandum, bibendum, ſugendum, loquendum, &c. miram præſtant opem. Os claudunt, denteſque & partes oris internas, à frigore & nocivo corporum ambientium occurſu, protegunt.

I I I.

Labium, ſuperius præſertìm, in quibuſdam hominibus, ita fiſſum quandòque ac decurtatum obſervatur, ut Leporinum Labrum ſatis manifeſtè referat. Quod vitium, pro majori, minori-ve in labris hiatu aut defectu, vel pro majori, minori-ve mutilatione, nunc mitius eſt, nunc gravius. Quandòque duplex adeſt in uno eodemque labro fiſſura, & tunc *duplex Labrum Leporinum* nuncupatur. In quibuſdam, quandò connatum eſt iſtud vitium, palatum ſœpè ex parte finditur, aut ad nares & uvulam uſque fiſſura extenditur. Simplex aut complicatus iſte morbus, vel natales debet pravæ in utero materno conformationi, vel cauſis externis, ictibus v. g. vulneribus neglectis, &c.

Certissimis dignoſcitur ſignis Labrum Leporinum. Præter maximam quam infert deformitatem, impedit quominùs tenelli infantes lac ex uberibus ſugere, aut adultiores facti, verba penitùs articulare valeant.

Illud habet incommodi labri inferioris fiſſura, quod ſaliva in ore retineri nequeat, undè continua pretioſi illius liquoris jactura (*a*), unde ventriculi imbecillitas, virium proſtratio, extenuatio, tabes, &c. Eòdem accedit, quòd curatio, ob ſalivam ad partem affectam continuò affluentem, difficilis admodùm deprehenditur.

Si ob inſignem ſubſtantiæ jacturam, labrum fiſſum ac decurtatum nimis dehiſcat, maxima occurrit difficultas. Attamen fauſtâ freti experientiâ, curationem potenti beneficæ artis

(*a*) Clariſſimus M. *Tronchin*, vir inter Medicos inclytus, Sereniſſimi Principis Aurelianenſium ducis Protomedicus, Regiæ Chirurgiæ Academiæ Socius, &c. Vidit Amſtelædami mulierem cujus labium inferius caſu fiſſum, tantæ ſalivæ copiæ exitum præbebat, ut debilis, macie torrida,

auxilio credere, non dubitamus, quidquid in contrarium proferant auctores celeberrimi, qui huic nostræ sententiæ adversantur.

APUD parvulos, qui vix risu matrem cognoscunt, propter vagitus & perpetuos ejulatus, nil proficeret Chirurgia. Ab operatione, in senioribus, cachecticis, &c. abstineatur.

SUTURAM intortam, Labro Leporino dicatam, ut inutilem, infidam, immò noxiam (*b*) reprobamus.

SOLA nobis sufficit, quandòque tamen, sed rarissimè, nodosæ suturæ conjuncta, Clarissimi Magistri *Louis* uniens fasciatio.

ANTÈ operationem, sedulò quædam præmittenda veniunt. 1°. An simplex, aut duplex sit labii fissura. 2°. An magnus sit hiatus. 3°. An tumore, dente prominente, &c. obsessa sit gingiva. 4°. An aliquâ lue contaminetur purpureus latex. 5°. An naris ozæna adsit, &c.

OMNIBUS ritè perpensis, nocivis, si quæ sint, corporibus remotis, ægro convenienti in situ collocato, deformes labii fissi oras, scalpro, non forficibus, chartâ duplici gingivam inter ac labrum interpositâ, æquali tractu solerter abscindit Chirurgus, fit vulnus, è vasis erumpens sanguis expuitur, aquâ frigidâ aspergitur vulnus, cujus oras cruentas, frustulo emplastri glutinantis (gallicè *taffetas d'Angleterre*) super imposito, adducit Chirurgi adjutor. Deindè sic instituenda deligatio.

SUMITUR fascia in duo capita, cujus unum diffinditur, voluta, tres circiter ulnas longa, latitudine ad transversum

lento marasmo consumpta, periisset. Operationem in talibus fieri solitam, huic mulieri suasit sagax sanitatis minister, quâ peractâ & absolutâ curatione, refecta in dies ac corpulentior facta, pristinum habitum, pristinas vires brevi recuperavit, acceptumque vitæ beneficium, non inani, quæ assumpserat, medicamentorum farragini, sed efficaciori Chirurgiæ, memor retulit.

(*b*) Vide in actis Regiæ Chirurgiæ Academiæ, Tom. III. Dissertationem M. *Pibrac*, cui titulus: *Mémoire sur l'abus des sutures.*

digitum accedens. Fronti immediatè applicata, ad nucham pergit, ibique cruciatìm diſpoſita, verſus naſum, cavendo ne lædantur aures, reducitur. Ubi naribus reſpondet, ſpiſſis ſuper genas ſpleniis propè aures appoſitis, duplici fiſſurâ tres circiter tranſverſos digitos longâ, ſcinditur faſcia, ut capitis fiſſi extremitates, per duo hæc foramina trajectæ, genas adducere, & coadunatas vulneris oras, ſat firmiter ſtringere valeant. Tùm ſub utroque zygomate, ad nucham redit faſcia, ubi iterùm formatâ cruce acubus fixâ, ad frontem pergens, caput percurrit. Incarnans illa faſciatio, duobus firmatur linteis, quorum unum à fronte ad occiput, alterum verò ab aure dextrâ ad ſiniſtram ducta, acubus, vel filo fixa, retinentur.

APPARATUS poſtridiè ſequentibuſque diebus eluitur & aquâ vulnerariâ leviter irrigatur. Solidorum eduliorum abſtinentiam, quietem ac ſilentium Chirurgus imperat. Quinto, ſextove die, modeſtâ manu, deligatio ſolvitur.

TUTISSIMA ac leniſſimâ hac methodo (*c*), brevi compeſcitur hæmorragia, brevi coaleſcunt vulneris oræ, brevi, juxta naturæ artiſque vota, tollitur deformitas, nec fœda remanet cicatrix. Quod erat demonſtrandum.

(*c*) Præſtantis ſuæ methodi, ſolerter à ſe ipſo adhibitæ, proſperos eventus, pluries obſervavit M. *Louis*, hancque in peculiari de *Labris Leporinis* diſſertatione Academicâ, publici juris faciet vir egregius, de Chirurgiâ meritiſſimus.

Mulierem viginti annos natam, Labro Leporino ab ortu afflictam, hac arte, intra paucos dies, feliciter curavit, hujuſce actûs præſes.

Has Theses Deo Duce, & Præside M. JOANNE - BAPTISTA-GUILLELMO FERRAND, Præclaræ Artium Facultatis & Chirurgiæ Magistro, Regiæ Chirurgiæ Academiæ Socio, Scholarum Chirurgiæ Practicarum Professore, necnon Regiæ Scientiarum, Litterarum & Artium Academiæ Rothomagensis Correspondente, *tueri conabitur*, Petrus-Michael Menager, *Parisinus*, *Præclaræ Artium Facultatis in Universitate Parisiensi Magister*, *Chirurgiæ Collegii Candidatus.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

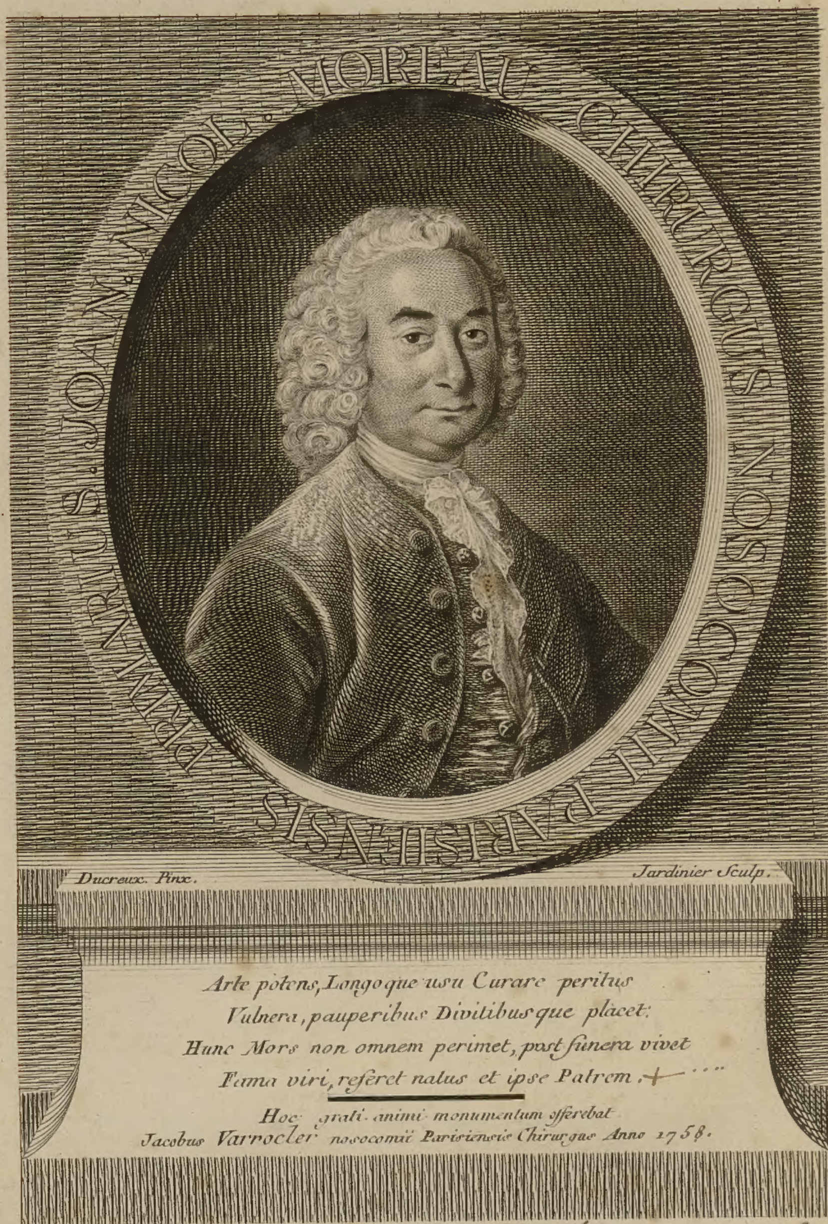
Die Sabbati vigesimo octavo Junii, *Anno Salutis* 1766, *à sesqui-secundâ pomeridianâ ad septimam.*

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis P. Al. Le Prieur, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

+ mort en 1786.

+ tous les deux durs dans leur etat. le pere scavant seulement par routine dans la pratique, mais peu dans la theorie. le fils parfaitement ignorant dans l'une et dans l'autre.

---

annobli en janvier 1777.
chevalier de l'ordre de St michel, admis et non reçu en juillet 1777. et reçu en 1778